

Skatteministeriet
Udkast

2017 - 7582

Forslag
til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, spiritusafgiftsloven, lov om afgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af kvælstofoxider og øl- og vinafgiftsloven¹⁾

(Lempelser i elafgiften og vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne, afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation), justering af moderationsordningen for små producenter af øl og afgiftsfritagelse for gas i lightere)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved lov nr. 1049 af 12. september 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »afgiftspligtige elektricitet,«: »herunder den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling,«.

2. Efter § 11 d indsættes:

»§ 11 e. For at tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, skal den samlede mængde elektricitet til lystfartøjerne være opgjort særskilt på grundlag af målinger af elektricitet. I hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan udlejer få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kWh. I hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan udlejer få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

Stk. 2. For at tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, skal den samlede mængde elektricitet til campingenhederne og køretøjerne være opgjort særskilt på grundlag af målinger af elektricitet. I hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan udlejer få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kWh. I hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan udlejer få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

1) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Stk. 3. § 11, stk. 3, 12. pkt., finder ikke anvendelse for elektricitet, som er omfattet af stk. 2.«

§ 2

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, indsættes efter »afgiftspligtige vand«: », herunder det afgiftspligtige vand, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og det afgiftspligtige vand, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling«.

§ 3

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 82 af 21. januar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og § 2 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2« til: »jf. dog stk. 2 og 3«.

2. I § 2 indsættes som nye stykker:

»Stk. 3. For hvert kalenderår ydes der en afgiftslettelse pr. hl spiritus (100 pct. ætanolstyrke), som defineret i § 1, stk. 1, der er fremstillet af det enkelte destilleri.

Stk. 4. Afgiftslettelsen afhænger af destilleriets fremstilling af spiritus i det foregående kalenderår, jf. dog stk. 5. For destillerier, der højst har fremstillet 10 hl spiritus i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 7.500 kr. pr. hl. Der kan ikke opnås moderation for mere end 10 hl i det aktuelle kalenderår. For destillerier, der har fremstillet over 10 hl spiritus i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 0 kr. pr. hl.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse på destillerier, der er nystartede i det aktuelle kalenderår og derfor ikke har fremstillet spiritus i det foregående kalenderår. Efter udløbet af det aktuelle kalenderår opgør destilleriet den fremstillede mængde spiritus for det pågældende år. Såfremt den fremstillede mængde overstiger 10 hl for det aktuelle kalenderår, skal destilleriet opgøre differencen mellem den faktiske opnåede afgiftslempelse, jf. stk. 3, og den fulde afgift, jf. § 2, stk. 1. Differencen angives og indbetales i januar måned det følgende år.

Stk. 6. Det er en forudsætning for afgiftslempelsen efter stk. 3-5, at destilleriet er juridisk og økonomisk uafhængig af andre destillerier og ikke drives på licens.

Stk. 7. De i stk. 3-5 fastsatte lettelser i afgiften finder på samme måde også anvendelse for spiritus, der leveres fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.«

§ 5

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 13. oktober 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.«

§ 6

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, foretages følgende ændring:

1. § 2, affattes således:

»§ 2. For hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse pr. hl øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri.

Stk. 2. Afgiftslettelsen afhænger af bryggeriets fremstilling af øl i det foregående kalenderår, jf. dog

stk. 3. For bryggerier, der højst fremstiller 3.700 hl, udgør afgiftslettelsen 77,08 kr. pr. hl. For

bryggerier, der fremstiller over 3.700 hl, men højst 20.000 hl, udgør afgiftslettelsen 259.939 kr.

divideret med den udleverede hl-mængde øl tillagt 6,83 kr. For bryggerier med en fremstilling på

over 20.000 hl udgør afgiftslettelsen 22,02 kr. pr. hl reduceret med et kronebeløb, der fremkommer

ved at dividere den udleverede hl-mængde øl med 9.083. Der forhøjes til nærmeste hele ørebeløb,

der er deleligt med 5. Der kan ikke opnås moderation for mere end 200.000 hl i det aktuelle

kalenderår. For bryggerier, der har fremstillet over 200.000 hl øl i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 0 kr. pr. hl.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på bryggerier, der er nystartede i det aktuelle kalenderår og derfor ikke har fremstillet øl i det foregående kalenderår. Efter udløbet af det aktuelle kalenderår opgør bryggeriet den fremstillede mængde øl for det pågældende år. Såfremt den fremstillede mængde overstiger 200.000 hl for det aktuelle kalenderår, skal bryggeriet opgøre differencen mellem den faktisk opnåede afgiftslempelse, jf. stk. 2 og 3, og den fulde afgift, jf. § 1, stk. 1. Differencen angives og indbetales i januar måned det følgende år.

Stk. 4. Det er en forudsætning for afgiftslempelsen efter stk. 1-3, at bryggeriet er juridisk og økonomisk uafhængig af andre bryggerier og ikke drives på licens.

Stk. 5. De i stk. 1-3 fastsatte lettelser i afgiften finder på samme måde også anvendelse for øl, der leveres fra små uafhængige bryggerier i andre medlemsstater.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med den 1. januar 2018, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. § 1, nr. 2, for så vidt angår § 11 e, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet har virkning fra og med den 1. januar 2020.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
- 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
- 2.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 2.1.1. Gældende ret
- 2.1.2. Lovforslaget
- 2.2. Lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 2.2.1. Gældende ret
- 2.2.2. Lovforslaget
- 2.3. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl
- 2.3.1. Gældende ret
- 2.3.2. Lovforslaget
- 2.4. Afgiftsfritagelse for gas i lightere
- 2.4.1. Gældende ret
- 2.4.2. Lovforslaget
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
- 3.1.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 3.1.2. Lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 3.1.3. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl
- 3.1.4. Afgiftsfritagelse for gas i lightere
- 3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
- 4.1.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 4.1.2. Lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 4.1.3. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl
- 4.1.4. Afgiftsfritagelse for gas i lightere
- 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
- 7.1. Lempelser i elafgiften og vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne
- 7.2. Afgiftsfritagelse for gas i lightere
- 7.3. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har den 12. november 2017 indgået aftale om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer. Forslaget har til formål at udmønte en del af denne aftale.

Aftaleparterne ønsker at forbedre erhvervsvilkårene i Danmark. Der skal skabes vækst og udvikling i hele Danmark ved bl.a. at fremme turismen, og de administrative byrder for virksomhederne skal reduceres gennem sanering af en række afgifter, så det bliver lettere at drive virksomhed i Danmark.

På denne baggrund foreslås lempelser i de statslige afgifter på el og vand for campingpladser og lystbådehavne med henblik på at fremme turismen i Danmark og udviklingen i landdistrikterne.

Med det formål at forbedre konkurrenceevnen for små producenter af spiritus (destillerier) foreslås det desuden at indføre en afgiftslempelse for disse små producenter (moderation).

Endeligt foreslås det, at gassen i lightere fritages for mineralolie-, CO₂- og NO_x-afgift ved indførsel med henblik på at mindske de administrative byrder forbundet med angivelse og indbetaling af afgifterne, da disse ikke vurderes at stå mål med det samlede afgiftsprodukt.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det foreslås, at afgiften på el forbrugt i private campingvogne og lignende på campingpladser og i lystbåde i havne lempes.

For en campingplads vil lempelserne i elafgiften betyde, at campingpladsen kan betale procesafgift på 0,4 øre pr. kWh eller rumvarmeafgift på ca. 40 øre pr. kWh for el, som campingpladsens gæster benytter, i stedet for den høje almindelige afgift på el på ca. 90 øre pr. kWh. Afgiftslempelsen vil gælde for de situationer, hvor campingpladsen forsyner campisterne medbragte campingvogne m.v. med elektricitet, og hvor de enkelte gæster ikke betaler særskilt for elektriciteten, men derimod betaler en samlet regning for overnatning m.v.

Tilsvarende lempes reglerne for el fra havne til private lystbåde i havn.

Det foreslås endvidere, at campingpladser og lystbådehavne kan få tilbagebetalt afgiften på ledningsført vand (herefter benævnt vandafgiften), når vandet forbruges i private campingvogne på campingpladser eller i lystbåde i havn. I dag betales afgiften på vandet ikke tilbage. Afgiftslempelsen vil gælde for de situationer, hvor campingpladsens eller havnens gæster betaler en samlet regning for opholdet, som dækker bl.a. vandforbruget.

Disse lempelser i elafgiften og vandafgiften har til formål at fremme turismen og udviklingen i landdistrikterne.

I aftalen om en række erhvervs- og iværksætterinitiativer er der bl.a. lagt vægt på, at

turismeerhvervet skaber vækst og beskæftigelse i hele Danmark, og kyst- og naturturismen spiller en væsentlig rolle for udviklingen i landdistrikterne, og at Danmark derfor skal gøre mere for at tiltrække turister.

Det fremgår af aftalen, at turismen på globalt plan forventes at vokse med knap 4 pct. årligt i de kommende år, og at det skal gøres billigere at drive turisterhverv, hvis Danmark skal have del i denne vækst.

På den baggrund foreslås det, at vilkårene for campingpladser og lystbådehavne forbedres med henblik på at fremme turisme, vækst og udvikling i hele Danmark.

Små producenter af spiritus (destillerier) betaler i dag fuld afgift af deres produkter. En afgiftslempelse for små producenter af spiritus vil i højere grad ligestille små producenter af spiritus med små ølproducenter (bryggerier).

Formålet med ølmoderationsordningen er at styrke de mindre ølproducenters konkurrenceevne over for de større ølproducenter. Dette er tilsvarende formålet med spiritusmoderationsordningen, dvs. at styrke mindre spiritusproducenters konkurrenceevne over for de større spiritusproducenter.

Endeligt foreslås det, at gassen i lightere fritages for mineralolie-, CO₂-, og NO_x-afgift ved indførsel.

Forslaget er behandlet i det af regeringen nedsatte saneringsudvalg, som havde til formål at belyse virksomhedernes administrative omkostninger i forbindelse med opkrævningen af en række afgifter.

Det samlede afgiftsprovener af gas i lightere vurderes ikke at stå mål med de administrative byrder, der er forbundet med afgiftsbetalingen. På baggrund heraf foreslås det, at lightere fritages for afgift ved indførsel. Forslaget lemper således de administrative byrder for de virksomheder, der betaler afgift af gas i lightere.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne

2.1.1. Gældende ret

Momsregistrerede campingpladser og lystbådehavne kan som udgangspunkt få tilbagebetalt elafgiften på den af den i virksomheden forbrugte elektricitet, jf. lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven).

Elafgiften udgør ca. 90 øre pr. kWh elektricitet.

Det er dog kun dele af elafgiften, som tilbagebetales. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at elektriciteten kan anses for at være forbrugt erhvervsmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen.

I relation til tilbagebetaling af elafgift er momsregistrerede campingpladsers og lystbådehavnes indkøb af afgiftspligtig elektricitet delt op i tre dele.

For det første el til virksomhedens eget procesforbrug, f.eks. belysning, kontormaskiner og køleskabe, der pålægges en procesafgift på 0,4 øre pr. kWh, dvs. at der sker tilbagebetaling af den fulde afgift på ca. 90 øre pr. kWh med undtagelse af 0,4 øre pr. kWh. Dette gælder for el forbrugt i f.eks. campingpladsens egne campingvogne og hytter. Elektriciteten anses for at være forbrugt erhvervsmæssigt af virksomheden.

For det andet el til virksomhedens eget forbrug af rumvarme m.v., f.eks. rumopvarmning via el-radiatorer, varmt brugsvand fra el-vandvarmere og komfortkøling i egne lokaler m.v., der pålægges en rumvarmeafgift på ca. 40 øre pr. kWh som ikke tilbagebetales. Dette gælder for el forbrugt i f.eks. campingpladsens egne campingvogne og hytter. Elektriciteten anses for at være forbrugt erhvervsmæssigt af virksomheden.

For det tredje el til campingvogne m.v. medbragt af campinggæster og til lystbåde medbragt af lejere af havneplads, der pålægges den fulde elafgift med ca. 90 øre pr. kWh, som dermed ikke tilbagebetales. Dette gælder, uanset om virksomheden kræver særskilt betaling for denne el, eller om denne el blot indgår som en integreret del af den samlede ydelse, som kunden betaler for, f.eks. overnatning og parkering m.v.

Det skyldes, at elektriciteten ikke betragtes som værende forbrugt erhvervsmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen. Med andre ord er der ikke sket opfyldelse af betingelsen for tilbagebetaling, hvorefter elektriciteten skal kunne anses for at være forbrugt erhvervsmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen.

Denne praksis, hvorefter elektriciteten ikke kan betragtes som værende forbrugt erhvervsmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen, stemmer med kendelser fra Landsskatteretten.

Denne praksis stemmer også med lovgivning specifikt vedrørende campingpladsers mulighed for godtgørelse af elafgift i de situationer, hvor el leveres til gæsternes campingvogne. Det blev således ved § 8, stk. 10, i lov nr. 444 af 10. juni 1997 fastsat, at campingpladser, der var registreret efter momsloven, i perioden frem til den 31. december 1997 kunne få tilbagebetalt afgiften af el, der blev leveret til campingvogne, selv om disse ikke tilhørte virksomheden. Der var tale om en særlig ordning, hvorefter der blev givet en tidsbegrænset mulighed for godtgørelse af elafgift. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at bestemmelsen præciserer, at el forbrugt af den momsregistrerede campingplads ikke omfatter el leveret til campisternes vogne.

Opdelingen af momsregistrerede campingpladsers og lystbådehavnes indkøb af afgiftspligtig elektricitet i nævnte tre dele skal være baseret på konkrete målinger i henhold til regler i elafgiftsloven. Det er ikke muligt at anvende skønsmæssige opdelinger af elektriciteten til de tre formål, dvs. virksomhedens procesforbrug, virksomhedens rumvarmeforbrug og forbrug uden for virksomheden. Hvis der ikke måles, mangler der et grundlag for, at der kan ske tilbagebetaling af afgift.

Beskatningen af elektricitet er reguleret i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (herefter energibeskatningsdirektivet).

Medlemsstaterne skal ved fastsættelsen af elafgift overholde minimumsafgifterne i energibeskatningsdirektivet. Der er tale om minimumsafgifter i og med, at medlemsstaterne som udgangspunkt kan fastsætte niveauet for elafgifter på et højere niveau end de gældende minimumsafgifter.

Der er fastsat to forskellige minimumsafgifter for henholdsvis erhvervmæssigt og ikke-erhvervmæssigt elforbrug, jf. direktivets bilag 1, tabel C. Minimumssatserne er ca. 0,4 øre pr. kWh for erhvervmæssigt elforbrug og ca. 0,8 øre pr. kWh for ikke-erhvervmæssigt elforbrug. For så vidt angår det erhvervmæssige elforbrug kan medlemsstaterne begrænse anvendelsen af lavere afgifter for dette forbrug, jf. direktivets artikel 11, stk. 4.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at den afgiftspligtige elektricitet, som en momsregistreret campingplads forsyner sine gæsters medbragte campingvogne m.v. med uden særskilt betaling, anses for at være forbrugt af campingpladsen. Det foreslås ligeledes, at den afgiftspligtige elektricitet, som en momsregistreret lystbådehavn forsyner sine lejeres medbragte lystbåde med uden særskilt betaling, er forbrugt af lystbådehavnen.

I den omfattede situation sælger campingpladsen en samlet ydelse til gæsterne bestående af en pakke af oplevelser, hvori indgår brug af pladsens faciliteter, herunder adgang til at bruge el. Denne el til medbragte campingvogne m.v. indgår som en integreret del af denne samlede og samlet prissatte ydelse til gæsterne. Det tilsvarende gælder for lystbådehavne i den omfattede situation. Derfor har det omfattede forbrug af elektricitet karakter af virksomheders erhvervmæssige elforbrug.

Dette indebærer, at den omfattede elektricitet ikke længere ifølge elafgiftsloven skal anses som værende forbrugt ikke-erhvervmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen. Derimod skal elektriciteten anses for at være omfattet af virksomhedens eget erhvervmæssige forbrug, som vedrører enten proces eller rumvarme m.v. Det vil sige, at elafgiften på ca. 90 øre pr. kWh delvist tilbagebetales ned til 0,4 øre pr. kWh for proces og ned til ca. 40 øre pr. kWh for rumvarme m.v.

I relation til tilbagebetaling af elafgift til virksomheden skal elektriciteten herefter fordeles mellem procesforbrug og forbrug af rumvarme m.v. De gældende regler om målinger til denne fordeling er imidlertid ikke egnede til at opgøre proces og rumvarmeforbruget i gæsters medbragte campingvogne eller lystbåde, da der f.eks. ikke er tale om virksomhedens egne driftsmidler, og gæsternes ophold kan være ganske kortvarigt ned til en enkelt overnatning.

På den baggrund foreslås det, at virksomheden kun skal måle den samlede forsyning af el til disse gæster, og at der indføres en regel om en skematisk fordeling af denne el mellem proces og rumvarme m.v. Den foreslåede skematiske regel går ud på, at al denne el i hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september anses for at være til procesforbrug, og at den anses for at være

til rumvarme m.v. i hver af de øvrige måneder i kalenderåret. Det svarer til, at det gennemsnitlige forbrug af rumvarme er begrænset i sommerhalvåret, og at det hovedsageligt er i vinterhalvårets måneder, at der er behov for rumvarme m.v. Der er tale om et forenklet regelsæt, som vil være forholdsvis nemt for virksomhederne at håndtere og administrere.

Det er vurderet, at forslaget er i overensstemmelse med og ligger inden for mulighederne i energibeskatningsdirektivet.

2.2. Lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne

2.2.1. Gældende ret

Momsregistrerede campingpladser og lystbådehavne kan som udgangspunkt få tilbagebetalt vandafgiften på den af den i virksomheden forbrugte vand, jf. lov om afgift af ledningsført vand (herefter vandafgiftsloven).

Vandafgiften udgør knap 6 kr. pr. kubikmeter vand. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at vandet kan anses for at være forbrugt erhvervsmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen.

Vand til campingvogne m.v. medbragt af campinggæster og til lystbåde medbragt af lejere af havneplads pålægges den fulde vandafgift, som dermed ikke tilbagebetales. Dette gælder, uanset om virksomheden kræver særskilt betaling for dette vand, eller om dette vand blot indgår som en integreret del af den samlede ydelse, som kunden betaler for, f.eks. overnatning og parkering eller kajplads m.v.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås endvidere, at afgiftspligtigt vand, som en momsregistreret campingplads forsyner sine gæsters medbragte campingvogne m.v. med uden særskilt betaling, er forbrugt af campingpladsen. Det foreslås ligeledes, at afgiftspligtigt vand, som en momsregistreret lystbådehavn forsyner sine lejeres medbragte lystbåde med uden særskilt betaling, er forbrugt af lystbådehavnen.

I den omfattede situation sælger campingpladsen en samlet ydelse til gæsterne bestående af en pakke af oplevelser, hvori indgår brug af pladsens faciliteter, herunder adgang til at bruge vand. Dette vand til medbragte campingvogne m.v. indgår som en integreret del af denne samlede og samlet prissatte ydelse til gæsterne. Det tilsvarende gælder for lystbådehavne i den omfattede situation. Derfor har det omfattede forbrug af vand karakter af virksomheders erhvervsmæssige vandforbrug.

Dette forslag indebærer, at det omfattede afgiftspligtige vand ikke længere ifølge vandafgiftsloven skal anses som værende forbrugt ikke-erhvervsmæssigt af campingpladsen eller lystbådehavnen. Derimod skal vandet anses for at være omfattet af virksomhedens eget erhvervsmæssige forbrug. Det vil sige, at vandafgiften på knap 6 kr. pr. kubikmeter vand tilbagebetales.

2.3. Afgiftslempe for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl

2.3.1. Gældende ret

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler fremgår bl.a. af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (herefter strukturdirektivet).

Ølmoderationsordningen er reguleret i strukturdirektivets artikel 4, hvorefter medlemsstaterne kan anvende reducerede punktafgiftssatser for bryggerier, der producerer op til 200.000 hl øl om året.

Der ydes efter øl- og vinafgiftsloven hvert år en afgiftslettelse (ølmoderation) for øl med et ethanolindhold på 2,8 pct. vol. eller derover (stærkt øl), som er fremstillet og udleveret af det enkelte bryggeri. Da der er tale om en bagudrettet ordning betyder det, at nystartede bryggerier ikke kan opnå moderation i det første kalenderår.

Strukturdirektivets artikel 22 giver også mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af spiritus, der højst fremstiller 10 hl ren alkohol om året. Det følger ligeledes af direktivet, at de reducerede satser ikke må være mindre end 50 pct. af den normale afgiftssats. Denne mulighed er ikke implementeret i dansk ret, og der findes derfor ikke en tilsvarende ordning for små producenter af spiritus (destillerier) i spiritusafgiftsloven.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre en moderationsordning for små producenter af spiritus, dvs. der højst fremstiller 10 hl ren alkohol om året dvs. det pågældende kalenderår. Lig ølmoderationsordningen vil afgiftslettelsen afhænge af destilleriets fremstilling af spiritus (ren alkohol) i det foregående kalenderår.

For destillerier, der højst har fremstillet 10 hl spiritus (ren alkohol) i det foregående kalenderår, foreslås det, at afgiftslettelsen udgør 7.500 kr. pr. hl.

Det foreslås, at nystartede destillerier også kan opnå moderation det første kalenderår.

En tilsvarende mulighed foreslås indført i moderationsordningen for øl. Derudover foreslås en sproglig tilretning af øl- og vinafgiftslovens bestemmelser omhandlende moderationsordningen for øl i overensstemmelse med ordlyden i strukturdirektivets artikel 4.

2.4. Afgiftsfritagelse for gas i lightere

2.4.1. Gældende ret

Lightere indeholder typisk ren butangas eller en blanding af butan- og propangas. Ren butangas samt blandinger af butan- og propangas er omfattet af begrebet liquefied petroleum gas (LPG).

Skatterådet har i SKM2015.161.SR fastslået, at gassen i lightere er pålagt mineralolie-, CO₂- og NO_x-afgift i medfør af hhv. § 1, stk. 1, nr. 16, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 2, stk. 1, nr. 9, samt bilag 2, nr. 9, i lov om kuldioksidafgift af visse energiprodukter samt § 2, stk. 2, og bilag 1, nr. 10, i lov om afgift af kvælstofoxider.

Mineralolieafgiften af LPG udgør 255,5 øre pr. kg i 2018. CO₂-afgiften af LPG udgør 51,8 øre pr. kg i 2018. NO_x-afgiften af LPG udgør 0,9 øre pr. kg i 2018. Den samlede afgift udgør ca. 1 øre per lighter, hvorfor det samlede provenu af afgifterne af gas i lightere ikke overstiger 0,5 mio. kr.

Lightere produceres i udlandet og importeres til Danmark. De virksomheder, som betaler afgift af lightere, er dermed typisk varemottagere. Registrerede varemottagere skal månedligt angive og indbetale mineralolie-, CO₂- og NO_x-afgift af den samlede mængde LPG til SKAT, når de modtager varen i Danmark. Virksomheder, som kun lejlighedsvis importerer, skal betale afgiften ved importen inden varens afsendelse.

Af tal fra udenrigsstatistikken fra Danmarks Statistik fremgår det, at antallet af lightere, der indføres til Danmark, har varieret en del de seneste år. Fra 2010-2015 har importen af engangslightere varieret fra 12 til 30 mio. stk. I samme periode har importen af lightere til genopfyldning varieret fra 2 til 5 mio. stk.

Skatteministeriet har ikke kendskab til, at der er virksomheder, der producerer lightere indenlandsk.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at gassen i lightere fritages for mineralolie-, CO₂- og NO_x-afgift ved indførsel.

Der er tale om et forslag fra branchen i forbindelse med, at regeringen i 2016 nedsatte et saneringsudvalg, der bl.a. fik til opgave at belyse virksomhedernes administrative omkostninger i forbindelse med opkrævningen af en række afgifter.

Baggrunden for forslaget er, at den samlede afgift pr. lighter udgør ca. 1 øre pr. stk., hvorfor det samlede mindreprovenu ved en fritagelse for gas i lightere ikke overstiger 0,5 mio. kr. Det vurderes derfor, at provenuet af afgifterne af lightere ikke står mål med virksomhedernes administrative byrder i forbindelse med angivelse og indbetaling af mineralolie-, CO₂- og NO_x-afgift ved indførsel.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne

De foreslåede ændringer af elafgiften vedrørende campingpladser og lystbådehavne skønnes samlet at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 20 mio. kr. i 2018 og frem. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes til 15 mio. kr., jf. tabel 1.

Tabel. 3.1.1. Provenumæssige konsekvenser ved lempelse af elafgift for campingpladser og lystbådhave

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2018
Umiddelbart mindreprovenu	20	20	20	20	20	20	20	20	20	15
Mindreprovenu efter tilbageløb	20	20	20	20	20	20	20	20	20	
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	15	15	15	15	15	15	15	15	15	

Anm.: Der er afrundet til nærmeste 5 mio. kr. Det andates, at udviklingen i afgiftsgrundlaget følger realvæksten i BNP.

Det bemærkes, at det provenumæssige skøn er nedjusteret fra et umiddelbart mindreprovenu på 25 mio. angivet i aftaleteksten til 20 mio. kr. Det nedjusterede provenu skyldes indarbejdning af den skematiske regel for den gennemsnitlige andel, som er rumvarme. Skønnet er belagt med usikkerhed, særligt om andelen af campingpladseres elforbrug, der vedrører gæsters medbragte vogne, såvel som andelen af lystbådehavnes elforbrug, der leveres til lejeres egne både.

Opgjort på finansårsbasis skønnes forslaget at medføre et mindreprovenu på 15 mio. kr. i 2018.

3.1.2. Lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehave

De foreslåede ændringer af afgiften på ledningsført vand vedrørende campingpladser og lystbådehave skønnes samlet at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 5 mio. kr. i 2018 og frem. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes ligeledes at beløbe sig til ca. 5 mio. kr., jf. tabel 2.

Tabel. 3.1.2. Provenumæssige konsekvenser ved lempelse af afgift på ledningsført vand for campingpladser og lystbådehave

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Finansår 2018
Umiddelbart mindreprovenu	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Mindreprovenu efter tilbageløb	5	5	5	5	5	5	5	5	5	
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	5	5	5	5	5	5	5	5	5	

Anm.: Der er afrundet til nærmeste 5 mio. kr. Det andates, at udviklingen i afgiftsgrundlaget følger realvæksten i BNP.

Opgjort på finansårsbasis skønnes forslaget ligeledes at medføre et mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. i 2018.

3.1.3. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl

En moderationsordning for små destillerier skønnes at medføre et mindreprovenu på knap 5 mio. kr. årligt ved maksimal moderation inden for rammerne af strukturdirektivet, svarende til at destillerier, som ikke fremstiller mere end 10 hl ren spiritus om året, får reduceret spiritusafgiften med 50 pct. af den normale afgift.

Forslaget om en moderationsordning for små destillerier medfører en skatteudgift på ca. 5 mio. kr. svarende til det umiddelbare mindreprovenu.

Forslaget om ændring af ølmoderationsordningen skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.1.4. Afgiftsfritagelse for gas i lightere

Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende afgiftslempelse (moderation) for små producenter af spiritus medfører administrative konsekvenser for SKAT på ca. 0,8 mio. kr. årligt til udvalgte, risikobaserede kontroller af små producenter af spiritus (destillerier) for at sikre, at der sker afgiftsberegning og -betaling. Dertil kommer flere kontrolaktiviteter i forbindelse med godkendelse af lokaler og sikkerhedsstillelse for afgiften som følge af, at der forventes en stigning i antallet af producenter.

Forslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

4.1.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne

Forslaget vurderes at medføre en umiddelbar lempelse for erhvervslivet på ca. 20 mio. kr. årligt.

4.1.2. Lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne

Forslaget vurderes at medføre en umiddelbar lempelse for erhvervslivet på ca. 5 mio. kr. årligt.

4.1.3. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl

Moderationsordningen vil medføre en mindreudgift for de små destillerier, der ikke fremstiller mere end 10 hl ren spiritus om året, svarende til mindreprovenuet på knap 5 mio. kr. årligt.

Herudover forventes afgiftslempelsen at styrke de små producenters konkurrenceevne over for de større producenter af spiritus.

Forslaget, om at nystartede bryggerier kan opnå afgiftslettelse allerede fra første år, vil styrke de nystartede bryggeriers konkurrenceevne over for mere etablerede bryggerier. Samlet skønnes ændringerne af ølmoderationsordningen dog ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.1.4. Afgiftsfritagelse for gas i lightere

Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at forslaget vedrørende afgiftsfritagelse for gas i lightere medfører administrative lettelser på under 4 mio. kr. årligt.

Forslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

7.1. Lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne

Det er Europa-Kommissionens vurdering, at godtgørelsesbestemmelserne i elafgiftsloven sammenholdt med lovens bilag 1 indeholder elementer af statsstøtte. Det hænger sammen med, at momsregistrerede virksomheder normalt kan benytte den lave processats, mens den type momsregistrerede virksomheder inden for de liberale erhverv, der fremgår af lovens bilag 1, betaler den højeste sats, når der er tale om el til aktiviteter, der ellers anerkendes som værende proces i momsregistrerede virksomheder.

Støtteordningen er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (herefter gruppefritagelsesforordningen). Den foreslåede lempelse af elafgiften til fordel for campingpladser og lystbådehavne vil derfor som udgangspunkt indebære statsstøtte.

Det fremgår af gruppefritagelsesforordningens artikel 44, at en række betingelser skal være opfyldt for, at støtte i form af nedsættelse af miljøskatter er forenelig med det indre marked og derfor ikke skal anmeldes til Europa-Kommissionen.

Den relevante betingelse i denne sammenhæng er, at støtteordningen skal opfylde betingelserne i energibeskatningsdirektivet.

Medlemsstaterne skal ved fastsættelsen af elafgifter overholde minimumsafgifterne i energibeskatningsdirektivet. Elafgifter kan imidlertid fastsættes på et højere niveau end de gældende minimumsafgifter, så længe Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed overholdes, jf. energibeskatningsdirektivets artikel 10.

Der er fastsat to forskellige minimumsafgifter for henholdsvis erhvervmæssigt og ikke-erhvervmæssigt elforbrug, jf. direktivets bilag 1, tabel C.

Direktivet giver derudover mulighed for, at medlemsstaterne kan anvende en særlig sats for erhvervmæssigt elforbrug og en særlig sats for ikke-erhvervmæssigt elforbrug, jf. direktivets artikel 5, 4. led.

For så vidt angår det erhvervmæssige elforbrug kan medlemsstaterne endvidere begrænse anvendelsen af lavere afgifter for dette forbrug, jf. direktivets artikel 11, stk. 4. Ved ”erhvervmæssigt forbrug” forstås forbruget ”i” en erhvervmæssig enhed, jf. direktivets artikel 11, stk. 1 og stk. 2.

Reglerne om de lavere satser for el til eget erhvervmæssige forbrug er blevet fortolket sådan, at der ikke gælder en lav sats for campingpladsers og lystbådehavnes køb af el til brug for deres gæsters medbragte campingvogne og lystfartøjer. Denne fortolkning ligger til grund for den nugældende lovgivning og indebærer, at el i disse tilfælde ikke anses for at være forbrugt af campingpladsen eller havnen selv, men derimod anses for videresolgt til gæsterne. Dette gælder, uanset om der kræves særskilt betaling for den forbrugte el, eller om el blot indgår som en integreret del af den ydelse, som gæsterne betaler for.

Campingpladser og lystbådehavne har derfor ikke kunnet anvende de nævnte lavere afgiftssatser, som kun kan anvendes for deres eget erhvervmæssige elforbrug.

Der er dog blevet foretaget en fornyet vurdering vedrørende den el, der på en campingplads eller i en lystbådehavn anvendes i gæsternes medbragte enheder, og hvor der ikke sker særskilt opmåling og fakturering for el i forhold til de enkelte kunder. Det er således vurderet, at denne el skal anses for at være forbrugt af henholdsvis campingpladsen eller lystbådehavnen, således at der er tale om et erhvervmæssigt elforbrug. Dette skyldes, at campingpladserne og lystbådehavnene i sådanne tilfælde sælger en samlet og samlet prissat ydelse til gæsterne, hvori adgang til el indgår som et element blandt flere elementer, og uden at den enkelte gæst betaler særskilt for el.

Det er på denne baggrund vurderet, at forslaget om lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne er i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet.

7.2. Afgiftslempelse for små producenter af spiritus (moderation) samt justering af moderationsordningen for små producenter af øl

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Efter artikel 22 i strukturdirektivet, har medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af spiritus, der fremstiller op til 10 hl spiritus (ren alkohol) om året. Det følger ligeledes af direktivet, at de reducerede satser ikke må være mindre end 50 pct. af den normale afgiftssats. Direktivets artikel 4 giver mulighed for en lignende ordning for små bryggerier.

Den foreslåede moderationsordning for små producenter af spiritus samt ændringerne i moderationsordningen for små bryggerier er fastsat i overensstemmelse hermed.

7.3. Afgiftsfritagelse for gas i lightere

Afgiftsfritagelsen for gas i lightere kan give anledning til spørgsmål om statsstøtte, idet afgiftsfritagelsen alene kommer bestemte produktkategorier til gode, mens andre beholdere af gas fortsat er underlagt afgift.

Ifølge EU-Domstolens praksis indebærer ordninger, der uanset at de udgør en undtagelse fra det almindelige afgiftssystem, dog ikke statsstøtte, hvis undtagelsen er begrundet i den almindelige ordnings karakter eller generelle opbygning. I Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01) er det præciseret, hvornår dette kriterium - efter Kommissionens opfattelse - kan være opfyldt.

Af meddelelsen fremgår bl.a., at betingelsen vil være opfyldt, hvis en ”foranstaltning er direkte afledt af den almindelige ordnings iboende grundlæggende eller ledende principper, eller hvis den følger af indbyggede mekanismer, som er nødvendige for ordningens funktionsmåde og effektivitet”. Kommissionen anfører endvidere, at en ”mulig begrundelse kunne f.eks. støttes på hensynet til bekæmpelse af bedrageri eller skatteunddragelse, behovet for at tage hensyn til særlige *regnskabsmæssige krav, administrative hensyn [...]*”.

Det vurderes på den baggrund, at en afgiftsfritagelse for lightere kan begrundes i afgiftssystemets generelle karakter og opbygning, således at afgiftsfritagelsen ikke udgør statsstøtte.

Der lægges i den sammenhæng navnlig vægt på, at de gældende regler indebærer en række administrative byrder for erhvervslivet, som umiddelbart ikke står mål med det begrænsede årlige provenu på ca. 0,5 mio. kr. Det vurderes, at de virksomheder, som i dag pålægges afgiften, udsættes for ekstraordinære administrative byrder som følge af afgiftssystemets opbygning, herunder afgiftssatsernes størrelse, som virksomheder, der forhandler LPG i større beholdere, herunder gas til påfyldning af lightere, ukrudtsbrændere mv. ikke belastes af i samme grad. Samlet vurderes det derfor, at afgiftsfritagelsen for gas i lightere kan begrundes i administrative hensyn og hensynet til afgiftsreglernes generelle funktionsmåde og effektivitet.

Forslaget vil derfor ikke blive anmeldt til Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne. Det bemærkes dog, at vurderingen af, at afgiftsfritagelsen ikke udgør statsstøtte, ikke er helt utvivlsom.

Medlemsstaterne skal desuden beskatte forbrug af energiprodukter – herunder LPG – til opvarmning ifølge energibeskatningsdirektivet.

For så vidt angår energiprodukter følger det af energibeskatningsdirektivet, at afgiftspligten som hovedregel indtræder ved overgangen til forbrug i den medlemsstat, hvor overgangen finder sted. Det betyder, at det for en dansk virksomhed ikke er muligt at modtage selve LPG-gassen til påfyldning af lightere, uden at afgiften forfalder. Der kan altså ikke ske afgiftsfritagelse i disse tilfælde på grund af energibeskatningsdirektivet. Er modtager af gassen en momsregistreret virksomhed i Danmark, der fremstiller lightere, og hvor denne gas direkte anvendes til påfyldning

af lighterne, må det dog antages, at virksomheden kan opnå delvis godtgørelse af afgiften efter de almindelige regler for procesgodtgørelse.

En lighter er som sådan ikke et energiprodukt, selvom den indeholder LPG. Derfor er lighterne ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet. Dette understøttes af, at KN-koderne for lightergasserne butan- og propangas – som er omfattet af begrebet LPG – er direkte nævnte under definitionen af energiprodukter i energibeskatningsdirektivet, hvorimod engangslightere og genopfyldelige lighterne, som indeholder energiprodukter, omfattes af andre KN-koder, som ikke er nævnt i direktivet.

I forhold til indførsel af lighterne, herunder engangslightere, er energibeskatningsdirektivet derfor ikke til hinder for, at gassen i lighterne fritages for dansk energiafgift.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Tidspunktet for indgåelse af den politiske aftale om erhvervs- og iværksætteraftalen og det forhold, at loven skal have virkning fra den 1. januar 2018, indebærer en tidsmæssigt presset proces. Lovforslaget er sendt i høring den 7. december 2017 med frist til den 4. januar 2018 hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Biobrændselsforeningen, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, CEPOS, Cevea, Coop, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Børsmæglerforeningen, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Retursystem A/S, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, Danske Speditører, Danske Universiteter, Datatilsynet, De Samvirkende Købmand, Danske Regioner, DK-CAMP Foreningen, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiform Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Dansk Internethandel, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, InvesteringsFondsBranchen, Håndværksrådet, Justitia, Kommunernes Landsforening, Kraka, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Forslaget vedrørende lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne skønnes at medføre et varigt mindreprovenu på 15 mio. kr. årligt.</p> <p>Forslaget vedrørende lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne vurderes at medføre et varigt mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. årligt.</p> <p>Forslaget vedrørende indførelse af en moderationsordning for små spiritusproducenter medfører et mindreprovenu på knap 5 mio. kr. årligt.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	<p>Forslaget vedrørende afgiftsfritagelse for små producenter af spiritus vurderes at medføre administrative konsekvenser for SKAT på ca. 0,8 mio. kr. årligt.</p> <p>Forslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vedrørende lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne skønnes at medføre en umiddelbar lempelse for erhvervslivet på 20 mio. kr. årligt.	Ingen.

	<p>Forslaget vedrørende lempelser i vandafgiften for campingpladser og lystbådehavne skønnes at medføre en umiddelbar lempelse for erhvervslivet på 5 mio. kr. årligt.</p> <p>Forslaget vedrørende indførelse af en moderationsordning for små spiritusproducenter medfører en mindreudgift på knap 5 mio. kr. årligt for små producenter af spiritus.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vedrørende afgiftsfritagelse for gas i lightere vurderes at medføre administrative lettelser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt.	Forslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige miljømæssige konsekvenser.
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget notificeres i sin helhed som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.</p> <p>Forslagene vedrørende lempelser i elafgiften for campingpladser og lystbådehavne samt afgiftsfritagelse for gas i lightere vurderes at være i overensstemmelse med direktiv 2003/96 (energibeskatningsdirektivet).</p> <p>Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.</p> <p>Den foreslåede moderationsordning for små producenter af spiritus er fastsat i overensstemmelse med direktivets artikel 22.</p>	

	De foreslåede tilretninger af ølmoderationsordningen er i overensstemmelse med direktivets artikel 4.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret opdeles campingpladsers og havnes indkøb af elektricitet i tre dele.

For det første el til virksomhedens eget procesforbrug. Det følger af elafgiftslovens §§ 11, stk. 1, nr. 1, og 11 c, stk. 1, at virksomheder, der er momsregistreret, som udgangspunkt kan få tilbagebetalt elafgift af den af virksomheden forbrugte elektricitet ned til 0,4 øre pr. kWh. Det er således en betingelse for tilbagebetaling, at den virksomhed, der anmoder om godtgørelsen, kan anses for forbruger af elektriciteten. Dette forbrug benævnes virksomhedens procesforbrug og omfatter eksempelvis forbrug af elektricitet til belysning, kontormaskiner og lignende. Denne elektricitet betragtes således som anvendt erhvervsmæssigt af virksomheden.

For det andet el til virksomhedens egen rumvarme m.v., der pålægges en elafgift på ca. 40 øre pr. kWh, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Dette kan eksempelvis være elektricitet anvendt til rumopvarmning via el-radiatorer, varmt brugsvand fra el-vandvarmere og komfortkøling i egne lokaler. Dette gælder også for elektricitet forbrugt i el-radiatorer i f.eks. campingpladsers egne campingvogne og hytter. Denne elektricitet betragtes således også som anvendt erhvervsmæssigt af virksomheden.

For det tredje el til kundernes egne fartøjer og campingvogne m.v., der pålægges elafgift med ca. 90 øre pr. kWh, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 1. Denne elektricitet anses således efter gældende ret for ikke at være forbrugt af virksomheden, men af virksomhedens kunder. Dermed anses den for ikke at være forbrugt erhvervsmæssigt af virksomheden.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 844 af 30. juni 2010 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal campingpladser forstås som udlejere af visse arealer, dvs. arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end seks uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. Campingpladser kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i denne lov svarer til denne afgrænsning.

Ved lystbåd forstås et fartøj, som anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag. Denne

definition svarer til definitionen af et lystfartøj i lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v. Ved lystbådehavn forstås en havn, hvori der befinder sig lystbåde.

Landsskatteretten har i SKM2016.361 taget stilling til, hvorvidt el forbrugt af campister i egne campingvogne skal betragtes som forbrugt af campingpladsen eller campisten. Sagen vedrørte afgiftsfritagelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, der afgiftsfritager elektricitet, som fremstilles ved anvendelse af vedvarende energi, og som direkte forbruges af elproducenten. Landsskatteretten konstaterede i sagen, at elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, kun omfatter elektricitet, som direkte forbruges af elproducenten eller af en lejer i en udlejningsejendom. Landsskatteretten anså ikke det i sagen omhandlede forbrug for omfattet heraf. Det følger således af Landsskatterettens praksis, at elektricitet, der forbruges af campister i egne campingvogne, ikke kan betragtes som forbrugt af campingpladsen.

Der er tidligere lovgivet specifikt vedrørende campingpladsers mulighed for godtgørelse af elafgift i de situationer, hvor elektricitet leveres til gæsternes egne campingvogne.

Der blev således ved § 8, stk. 10, i lov nr. 444 af 10. juni 1997 fastsat, at campingpladser i perioden frem til den 31. december 1997 kunne få tilbagebetalt afgiften af elektricitet, der blev leveret til campingvogne, selv om disse ikke tilhørte virksomheden. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at bestemmelsen præciserer, at elektricitet forbrugt af den momsregistrerede campingplads ikke omfatter elektricitet leveret til campisternes vogne.

Efter gældende ret har campingpladser således ikke mulighed for at få tilbagebetalt afgift af elektricitet, der leveres til gæsternes egne campingvogne, og det er nødvendigt at ændre lovgivningen, såfremt denne praksis skal ændres. Tilsvarende vurderes det at være nødvendigt at lovgive for at ændre praksis vedrørende tilbagebetaling af afgift af elektricitet, der leveres til lystbådehavnes gæster, da der er tale om en tilsvarende situation.

Det foreslås i § 1, nr. 1, at den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder med uden særskilt betaling, skal betragtes som forbrugt af henholdsvis udlejer af havneplads og udlejer af campingpladsen. Udlejere af campingplads og havneplads vil herefter være berettiget til at få godtgjort betaling af elafgift ned til processatsen på 0,4 øre pr. kWh i månederne april, maj, juni, juli, august og september og ned til rumvarmesatsen på ca. 40 øre pr. kWh i resten af året for den elektricitet, der forbruges i kundernes campingenheder og lystfartøjer. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden forsyner sine kunders medbragte lystfartøjer eller campingenheder med elektricitet uden særskilt betaling herfor. Dette indebærer, at gæsternes betaling ikke må afhænge af, hvor meget elektricitet den enkelte gæst har forbrugt under opholdet.

Disse lempelser i elafgiften har til formål at fremme turismen og udviklingen i landdistrikterne. Der henvises til afsnit 1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter de gældende bestemmelser i elafgiftslovens 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 15, kan momsregistrerede

virksomheder som hovedregel få tilbagebetalt elafgiften af deres forbrug af elektricitet, i det omfang virksomheden kan fradrage momsen af indkøbet af elektriciteten som indgående moms.

For så vidt angår el til virksomhedens rumvarme m.v. ydes der delvis tilbagebetaling af afgiften med et beløb på ca. 50 øre pr. kWh elektricitet efter elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt. Ved el til rumvarme m.v. forstås el, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg og lignende rumvarmeanlæg samt til anlæg til køling af komfortmæssige hensyn.

Det resterende elforbrug i virksomheden betegnes procesforbrug. Dette forbrug dækker f.eks. belysning, kontormaskiner og køleskabe. Procesforbruget belastes som hovedregel med en elafgift på 0,4 øre pr. kWh, dvs. at der sker tilbagebetaling af den fulde afgift på ca. 90 øre pr. kWh med undtagelse af 0,4 øre pr. kWh.

Til fordeling af den indkøbte el mellem rumvarme m.v. og proces med henblik på opgørelse af tilbagebetaling af elafgift er der fastsat regler i elafgiftslovens § 11, stk. 5-7. Alle reglerne bygger på, at virksomheden skal foretage interne målinger i bred forstand til fordelingen. Det kan f.eks. være målinger af elforbruget til rumvarme m.v., målinger af kvadratmeter i de rum, hvori der forekommer rumvarme m.v., eller konstatering af installeret effekt i relevante rumvarmeanlæg. Der er ikke mulighed for ren skønsmæssig fordeling. Der kan dog anvendes et begrænset skøn specifikt for rumvarme m.v. i form af varmt vand, når el til varmt vand i en virksomhed vil indebære måling af mindre end 50 gigajoule (GJ) årligt, og virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling af elafgift.

Indkøber en virksomhed el, som ikke er til dens egen forbrug, men til videresalg, er denne el ikke omfattet af elafgiftslovens regler om tilbagebetaling af elafgift. Denne el indgår ikke i fordelingen mellem rumvarme m.v. og proces.

Når el til virksomhedens rumvarme m.v. og proces er opgjort, vil den resterende mængde af den indkøbte el være den el, som ikke er omfattet af elafgiftslovens regler om tilbagebetaling af elafgift.

Det foreslås i § 1, nr. 2, at der som en ny bestemmelse i elafgiftsloven indsættes § 11 e.

Denne nye bestemmelse vil være en overbygning på den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1, hvorefter momsregistrerede virksomheders forbrug af elektricitet omfatter dels den elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og dels den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling. Dette er ensbetydende med, at der kan ske tilbagebetaling af elafgift for det omfattede elforbrug. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, i relation til elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres egne lystfartøjer med uden særskilt betaling, er betinget af, at elektricitetsforbruget er opgjort på grundlag af målinger af elektricitet.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 2. pkt., at udlejeren af havneplads for hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kWh, og for hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 11 e, stk. 2, 1. pkt., at tilbagebetaling af afgift efter elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, i relation til elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, er betinget af, at elektricitetsforbruget er opgjort på grundlag af målinger af elektricitet.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 11 e, stk. 2, 2. pkt., at udlejeren af campingplads for hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kWh, og for hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse i elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, at reglen i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., ikke finder anvendelse for elektricitet, som er omfattet af ovennævnte foreslåede bestemmelser vedrørende udlejere af campingplads i elafgiftslovens § 11, e, stk. 2.

Efter de foreslåede nye regler i elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., er det en betingelse for, at tilbagebetaling af afgift til de omfattede udlejere af havneplads til gæsters medbragte lystfartøjer eller af plads til gæsters medbragte campingenheder og køretøjer, at den el, som går til disse medbragte enheder, opgøres på grundlag af målinger af el. Det kan være ved direkte målinger af den samlede mængde el til de medbragte enheder. Det kan også være indirekte måling forstået på den måde, at hvis udlejer kun måler det øvrige elforbrug, så vil den samlede mængde el til gæsternes medbragte enheder kunne opgøres som en reststørrelse, dvs. som indkøbt el fratrukket den målte mængde el.

El, som går til gæsternes medbragte enheder, skal ligesom virksomhedens elforbrug i øvrigt fordeles mellem proces og rumvarme. Til det formål er det nødvendigt med en skematisk regel til fordelingen, hvis indhold og baggrund der redegøres for nedenfor. For at denne skematiske fordelingsregel reelt kan benyttes og fungere, er det nødvendigt, at der først foreligger en præcis opgørelse af den relevante mængde el, som skal fordeles. Det er baggrunden for, at den omfattede el til gæsters medbragte enheder skal opgøres præcist, dvs. på grundlag af elmålinger, for at der kan ske tilbagebetaling af afgift for denne el.

Efter de foreslåede nye regler i elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., indføres der i relation til el, som går til gæsternes medbragte enheder, en skematisk regel til fordeling af denne el mellem el til proces og el til rumvarme m.v., dvs. en regel der ikke indebærer målinger vedrørende el til de enkelte lystfartøjer eller enkelte campingenheder, køretøjer m.v. Baggrunden for, at der er behov for en ny særlig regel, er, at de gældende regler om målinger til denne fordeling ikke er egnede til at opgøre proces og rumvarmeforbruget i de enkelte gæsters medbragte lystfartøjer eller campingenheder m.v., da der f.eks. er tale om fremmede private enheder, og gæsternes ophold kan være ganske kortvarige.

Efter de foreslåede nye regler i elafgiftslovens § 11 e, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., indføres der en skematisk regel til fordeling af denne el mellem el til proces og el til rumvarme m.v. Ifølge reglen anses denne el i hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september for at være til procesforbrug, mens den i hver af de øvrige måneder i kalenderåret anses for at være til rumvarme m.v. Det svarer til, at det gennemsnitlige forbrug af rumvarme er begrænset i hver af disse seks måneder, mens det hovedsageligt er i årets øvrige måneder, at der er behov for rumvarme m.v. Der er tale om et forenklet regelsæt, som vil være forholdsvis nemt for virksomhederne at håndtere og administrere.

Det er en forudsætning for, at den skematiske regel kan finde anvendelse, at det samlede omhandlede elforbrug i kalenderåret er opgjort på grundlag af målinger af elektricitet, og at det samlede omhandlede elforbrug for hver af kalenderårets to perioder, dvs. henholdsvis sommermåneder og årets øvrige måneder, også er opgjort på basis af målinger af elektricitet. Målingerne skal fremgå af virksomhedernes regnskabsmateriale.

Der foreslås en ny regel i elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, hvorefter reglen i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., ikke finder ikke anvendelse for elektricitet, som er omfattet af ovennævnte foreslåede bestemmelser for udlejere af campingplads i elafgiftslovens § 11, e, stk. 2.

Den nye regel elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, vedrører opladning af gæsters medbragte eldrevne registrerede køretøjer. Med reglen tilsigtes, at der for el til denne opladning fortsat kan opnås tilbagebetaling af afgift som for procesforbrug, når denne adgang til tilbagebetaling som hovedregel ellers begrænses for eldrevne registrerede køretøjer med virkning fra og med den 1. januar 2020.

Den nye regel elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, skal således ses i sammenhæng med § 4, nr. 1, i lov nr. 687 af 8. juni 2017. Efter denne lov indsættes elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., i elafgiftsloven. Reglen i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12. pkt., har endnu ikke virkning, idet reglen først er givet virkning fra og med den 1. januar 2020.

Ved lov nr. 687 af 8. juni 2017 blev indført en særlig begrænsning i momsregistrerede virksomheders adgang til elafgiftsgodtgørelse i forbindelse med lagring af elektricitet i komponenter, herunder batterier, som benyttes til fremdrift af eldrevne registrerede køretøjer. Denne særlige begrænsning gælder dog af administrative grunde ikke for reparatører af køretøjer, i det omfang de oplader komponenter til fremdrift af fremmede eldrevne køretøjer i forbindelse med, at de reparerer disse.

Tilsvarende foreslås det i den nye regel i elafgiftslovens § 11 e, stk. 3, at campingpladser af administrative grunde kan medtage el til opladning af de omhandlede fremmede elbiler i deres procesforbrug og dermed fortsat få tilbagebetaling af elafgift for proces for forbruget, uanset lov nr. 687 af 8. juni 2017.

Til nr. 1

Det følger af vandafgiftslovens § 9, stk. 1, at virksomheder, der er momsregistreret, som udgangspunkt kan få tilbagebetalt afgift af det af virksomheden forbrugte afgiftspligtige vand i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående moms af vand. Det er således en betingelse for tilbagebetaling, at den virksomhed, der anmoder om godtgørelsen, kan anses for forbruger af vandet.

Det følger af Landsskatterettens kendelse i SKM2003.175.LSR, at tilbagebetaling af vandafgift skal administreres efter samme retningslinjer som gælder for tilbagebetaling af elafgift. Det fremgår ligeledes af bemærkningerne til vandafgiftslovens § 9, at momsregistrerede virksomheder kan få tilbagebetalt vandafgift på samme måde, som de kan få tilbagebetalt energiafgifter.

Der gælder således et tilsvarende forbrugskriterium i vandafgiftsloven som efter elafgiftsloven.

Campingpladser er defineret i bekendtgørelse nr. 844 af 30. juni 2010 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser. Ifølge denne bekendtgørelse skal campingpladser forstås som udlejere af visse arealer, dvs. arealer, som erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end seks uger årligt udlejes eller fremlejes til dag- og natophold i campingenheder. Ved campingenheder forstås telte, campingvogne eller andre transportable konstruktioner som campingbiler og lignende. Campingpladser kan desuden opstille og udleje mindre hytter. Det er dermed nærmere afgrænset i dansk ret, hvad der forstås ved en campingplads. Det anvendte udtryk i denne lov svarer til denne afgrænsning.

Ved lystbåd forstås et fartøj, som anvendes til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag. Denne definition svarer til definitionen af et lystfartøj i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Ved lystbådehavn forstås en havn, hvori der befinder sig lystbåde.

Landsskatteretten har i SKM2016.361 taget stilling til, hvorvidt el forbrugt af campister i egne campingvogne skal betragtes som forbrugt af campingpladsen eller campisten. Sagen vedrørte afgiftsfritagelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, der afgiftsfritager elektricitet, som fremstilles ved anvendelse af vedvarende energi, og som direkte forbruges af elproducenten. Landsskatteretten konstaterede i sagen, at elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, kun omfatter elektricitet, som direkte forbruges af elproducenten eller af en lejer i en udlejningsejendom. Landsskatteretten anså ikke det i sagen omhandlede forbrug for omfattet heraf. Det følger således af Landsskatterettens praksis, at elektricitet, der forbruges af campister i egne campingvogne, ikke kan betragtes som forbrugt af campingpladsen.

Der er tidligere lovgivet specifikt vedrørende campingpladsers mulighed for godtgørelse af elafgift i de situationer, hvor elektricitet leveres til gæsternes egne campingvogne.

Der blev således ved § 8, stk. 10, i lov nr. 444 af 10. juni 1997 fastsat, at campingpladser i perioden frem til den 31. december 1997 kunne få tilbagebetalt afgiften af elektricitet, der blev leveret til campingvogne, selv om disse ikke tilhørte virksomheden. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at bestemmelsen præciserer, at elektricitet forbrugt af den momsregistrerede campingplads

ikke omfatter elektricitet leveret til campisternes vogne.

Efter gældende ret har campingpladser således ikke mulighed for at få tilbagebetalt afgift af elektricitet for elektricitet, der leveres til gæsternes egne campingvogne. Som det fremgår ovenfor, gælder der et tilsvarende forbrugskriterium i vandafgiftsloven som efter elafgiftsloven, og det er nødvendigt at ændre lovgivningen, såfremt denne praksis skal ændres. Tilsvarende vurderes det at være nødvendigt at lovgive for at ændre praksis vedrørende tilbagebetaling af vandafgift for vand, der leveres til lystbådehavnes gæster, da der er tale om en tilsvarende situation.

Det foreslås i § 2, nr. 1, at den afgiftspligtige vand, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige vand, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder med uden særskilt betaling, skal betragtes som forbrugt af henholdsvis udlejer af havneplads og udlejer af campingpladsen. Udlejere af camping- og havneplads vil herefter være berettiget til at få godtgjort betaling af vandafgift for vand, der forbruges i kundernes campingenheder og lystfartøjer. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden forsyner sine kunders medbragte lystfartøjer eller campingenheder med vand uden særskilt betaling herfor. Dette indebærer, at gæsternes betaling ikke må afhænge af, hvor meget vand den enkelte gæst har forbrugt under opholdet. Under disse betingelser vil vandforbruget således betragtes som forbrugt af virksomheden.

Disse lempelser i vandafgiften har til formål at fremme turismen og udviklingen i landdistrikterne. Der henvises til afsnit 1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Det følger af spiritusafgiftslovens § 1, at der skal betales afgift her i landet af produkter med et indhold af ethanol over 1,2 pct. vol. samt af vin og frugtvin m.v. med et indhold af ethanol over 22 pct. vol. efter reglerne i spiritusafgiftsloven. Afgiftssatsen for spiritus er fastsat i spiritusafgiftslovens § 2, stk. 1, hvoraf det følger, at afgiften af spiritus er 150 kr. pr. l 100 pct. ethanolstyrke. Spiritusafgiftsloven indeholder ikke en moderationsordning for små destillerier svarende til moderationsordningen for mindre bryggerier i øl- og vinafgiftsloven.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af spiritus (ethanol). Rammerne herfor er fastsat i direktivets artikel 22. Det følger heraf, at de reducerede satser ikke må anvendes på virksomheder, der fremstiller over 10 hl spiritus (ren alkohol) om året, og at de reducerede satser ikke må ligge mere end 50 pct. under den normale nationale punktafgiftssats.

Derudover fastsætter direktivet krav om, at de små destillerier omfattet af moderationsordningen er

uafhængige, dvs. destillerier, der er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre destillerier og ikke drives på licens.

Endeligt er der krav om, at de reducerede satser også skal finde anvendelse på spiritus (ethanol), der leveres fra små destillerier i en anden medlemsstat. Denne mængde indgår ikke i opgørelsen af de 10 hl, men indgår i opgørelsen for destilleriet i den anden medlemsstat.

Med det formål at styrke mindre spiritusproducenters konkurrenceevne over for de større spiritusproducenter, foreslås det, at der i spiritusafgiftsloven indføres en moderationsordning for små destillerier.

Det foreslås på den baggrund, at der hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse for spiritus omfattet af lovens § 1, stk. 1, som er fremstillet af det enkelte destilleri. Det foreslås, at afgiftslettelsen ydes til destillerier, der i det foregående kalenderår højst har fremstillet 10 hl spiritus.

Afgiftslettelsen afhænger således af destilleriets egen fremstilling af spiritus i det foregående kalenderår. Lig ølmoderationsordningen er der tale om en bagudrettet ordning. Dette betyder, at hvis et destilleri i det foregående kalenderår har fremstillet mere end 10 hl spiritus, vil der ikke være mulighed for afgiftslettelse i det indeværende kalenderår. Dette betyder samtidig, at det i enkelte tilfælde vil kunne forekomme, at et destilleri kan være berettiget til moderation, fordi det i det foregående kalenderår har fremstillet mindre end 10 hl spiritus, selv om destilleriets fremstilling af spiritus i indeværende kalenderår overstiger 10 hl.

For destillerier, der højst har fremstillet 10 hl spiritus i det foregående kalenderår, foreslås det, at afgiftslettelsen udgør 7.500 kr. pr. hl ren spiritus, svarende til 75 kr. pr. liter ren spiritus.

Det foreslås, at muligheden for moderation også finder anvendelse på nystartede destillerier, der i sagens natur ikke har fremstillet spiritus i det foregående kalenderår, og derfor ikke har et sammenligningsgrundlag.

Efter udløbet af det første kalenderår, hvor moderationsordningen har været anvendt løbende igennem året, medfører forslaget, at der skal udarbejdes en opgørelse af destilleriets faktiske fremstillede mængde spiritus for det pågældende år, således at den endelige afgiftslempelse baseret på den faktiske fremstillede mængde spiritus for året kan opgøres. Dette skyldes, at der ikke kan opnås moderation for mere end 10 hl spiritus i det pågældende kalenderår.

En eventuel difference mellem den løbende opnåede afgiftslempelse, jf. stk. 3, og den fulde afgift, jf. lovens § 2, stk. 1, angives i januar måned det efterfølgende år.

Som nævnt er det et krav efter direktivet, at der er tale om uafhængige destillerier. Det foreslås på den baggrund, at det er en forudsætning for at være omfattet af moderationsordningen, at destilleriet er juridisk og økonomisk uafhængigt af andre destillerier og ikke drives på licens. EU-Domstolen har i C-285/14 af 4. juni 2015 taget stilling til fortolkningen af begrebet ”drift på licens” i forhold til direktiv 92/83/EØF. Det skal bemærkes, at dommen vedrørte ølmoderationsordningen. Direktivets ordlyd er dog den samme i forhold til spiritusmoderationsordningen.

Det følger af dommens præmis 23, at begrebet ”drift på licens” skal fortolkes således, at det omfatter fremstilling af øl under enhver form for autorisation. Kravet om, at destilleriet ikke må drives på licens, er således ikke opfyldt, hvis destilleriet fremstiller spiritus i overensstemmelse med en aftale, hvorved destilleriet har tilladelse til at benytte tredjemands varemærke og fremstillingsproces.

Det foreslås endelig i overensstemmelse med direktivet, at moderationsordningen for små destillerier også finder anvendelse på spiritus (ethanol), der fremstilles og leveres fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.

Til § 4

Lightere indeholder typisk ren butangas eller en blanding af butan- og propangas. Ren butangas samt blandinger af butan- og propangas er omfattet af begrebet liquefied petroleum gas (LPG).

Skatterådet har i SKM2015.161.SR fastslået, at gassen i lightere bl.a. er pålagt mineralolieafgift i medfør af § 1, stk. 1, nr. 16, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og CO₂-afgift i medfør af § 2, stk. 1, nr. 9, og bilag 2, nr. 9, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Det foreslås i det nye 3. pkt. i § 9, stk. 7, at der ydes afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.

Lightere skal forstås i overensstemmelse med position 9613 10 i EU's Kombinerede Nomenklatur eller position 9613 20 i EU's Kombinerede Nomenklatur. Dermed skal lightere forstås som »lommetændere, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning« eller »lommetændere, med gas som brændstof, til genopfyldning«. Det er kun den påfyldte gas i det færdige salgbare produkt, som foreslås fritaget for mineralolieafgift. Således foreslås evt. genopfyldninger ikke afgiftsfritaget, ligesom f.eks. lightergas til ”refill” ikke foreslås afgiftsfritaget.

Det foreslåede medfører, at der ved indførsel ikke vil skulle betales mineralolieafgift af gas, der er indeholdt i lightere.

Det foreslåede medfører desuden, at der ved indførsel ikke vil skulle betales CO₂-afgift af gas, der er indeholdt i lightere. Det skyldes, at det fremgår af § 7, stk. 5, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, at bl.a. § 9, stk. 7, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Til § 5

Lightere indeholder typisk ren butangas eller en blanding af butan- og propangas. Ren butangas samt blandinger af butan- og propangas er omfattet af begrebet liquefied petroleum gas (LPG).

Skatterådet har i SKM2015.161.SR fastslået, at gassen i lightere bl.a. er pålagt NO_x-afgift i medfør

af § 2, stk. 2, bilag 1, nr. 10, i lov om afgift af kvælstofoxider.

Det foreslås i det nye 2. pkt. i § 8, stk. 3, at der ydes afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.

Lightere skal forstås i overensstemmelse med position 9613 10 i EU's Kombinerede Nomenklatur eller position 9613 20 i EU's Kombinerede Nomenklatur. Dermed skal lightere forstås som »lometændere, med gas som brændstof, ikke til genopfyldning« eller »lometændere, med gas som brændstof, til genopfyldning«. Det er kun den påfyldte gas i det færdige salgbare produkt, som foreslås fritaget for NO_x-afgift. Således foreslås evt. genopfyldninger ikke afgiftsfritaget, ligesom f.eks. lightergas til »refill« ikke foreslås afgiftsfritaget.

Det foreslåede medfører, at der ved indførsel ikke vil skulle betales NO_x-afgift af gas i lightere.

Til § 6

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 2, stk. 1, ydes der for hvert kalenderår en afgiftslettelse pr. hl stærkt øl (øl med et ætanolindhold på 2,8 pct. vol. eller derover), der er fremstillet og udleveret af det enkelte bryggeri.

Afgiftslettelsen, som kaldes ølmoderation, gælder for mindre bryggerier, der producerer under 200.000 hl stærkt øl om året.

Reglerne for afgift af øl, vin og spiritus er harmoniseret i EU. De harmoniserede regler findes i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikke (strukturdirektivet) og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Strukturdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af øl. Rammerne herfor er fastsat i direktivets artikel 4.

Medlemsstaterne kan efter artikel 4 anvende reducerede punktafgiftssatser for bryggerier, der producerer under 200.000 hl øl om året. Grænsen indgår i beregningsbestemmelsen i øl- og vinfafgiftslovens § 2, stk. 2, hvorefter muligheden for afgiftslettelse bortfalder ved en udlevering på 200.000 hl øl. De reducerede satser må ikke ligge mere end 50 pct. under den normale nationale punktafgiftssats.

Derudover fastsætter direktivet krav om, at de små bryggerier omfattet af moderationsordningen er uafhængige, dvs. bryggerier, der er juridisk og økonomisk uafhængige af andre bryggerier og ikke drives på licens.

Endeligt er der krav om, at de reducerede satser også skal finde anvendelse på øl, der leveres fra små bryggerier i en anden medlemsstat. Denne mængde indgår ikke i opgørelsen af de 200.000 hl, men indgår i opgørelsen for bryggeriet i den anden medlemsstat.

Det foreslås at nyaffatte øl- og vinafgiftslovens § 2 med henblik på en sproglig tilretning af ordlyden i bestemmelsen, således at ordlyden i moderationsordningen for spiritus og moderationsordningen for øl ensrettes i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Efter øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 1, ydes der for hvert kalenderår en afgiftslettelse pr. hl stærkt øl (øl med et ætanolindhold på 2,8 pct. vol. eller derover), der er fremstillet og udleveret af det enkelte bryggeri.

Strukturdirektivets artikel 4 indeholder ikke en sondring mellem almindelig øl og stærk øl. Hjemlen til moderationsordningen i direktivets artikel 4 omfatter også øl med et ætanolindhold på over 0,5 pct. og under 2,8 pct. vol. Direktivet indeholder samtidig alene et krav om, at bryggeriet har fremstillet øllet i det pågældende kalenderår.

Det foreslås at ændre ordlyden i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, i overensstemmelse hermed, således at moderationsordningen finder anvendelse på øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover, der er fremstillet af det enkelte bryggeri.

Det følger af øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 2, at ølmoderationen løbende bliver givet som et nedslag i den afgift, der skal betales i det følgende år. Det betyder, at ølmoderationen skal fordeles med et beløb pr. hl beskattet øl.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3, i øl- og vinafgiftslovens § 2. Det foreslås, at muligheden for moderation også finder anvendelse på nystartede bryggerier, der ikke har fremstillet øl i det foregående kalenderår og derfor ikke har et sammenligningsgrundlag.

Efter udløbet af det første kalenderår, hvor moderationsordningen har været anvendt løbende igennem året, medfører forslaget, at der skal udarbejdes en opgørelse af bryggeriets faktiske fremstillede mængde øl for det pågældende år, således at den endelige afgiftslempelse baseret på den faktiske fremstillede mængde øl for året kan opgøres. Dette skyldes, at der ikke kan opnås moderation for mere end 200.000 hl øl i det pågældende kalenderår.

Såfremt den fremstillede mængde overstiger 200.000 hl for det aktuelle kalenderår, skal bryggeriet opgøre differencen mellem den faktisk opnåede afgiftslempelse, jf. stk. 2 og 3, og den fulde afgift, jf. § 1, stk. 1. Differencen angives og indbetales i januar måned det følgende år.

Som nævnt er det et krav efter direktivet, at der er tale om uafhængige bryggerier. Dette krav fremgår allerede af den gældende bestemmelse i øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 3.

Det foreslås, at ordlyden i stk. 4, tilrettes direktivets bestemmelser herom. Det foreslås på den baggrund, at det er en forudsætning for at være omfattet af moderationsordningen, at bryggeriet er juridisk og økonomisk uafhængig af andre bryggerier og ikke drives på licens. EU-Domstolen har i C-285/14 af 4. juni 2015 taget stilling til fortolkningen af begrebet ”drift på licens” i forhold til direktiv 92/83/EØF.

Det følger af dommens præmis 23, at begrebet ”drift på licens” skal fortolkes således, at det omfatter fremstilling af øl under enhver form for autorisation. Kravet om, at bryggeriet ikke må drives på licens, er således ikke opfyldt, hvis bryggeriet fremstiller øl i overensstemmelse med en aftale, hvorved bryggeriet har tilladelse til at benytte tredjemands varemærke og fremstillingsproces.

Af øl- og vinafgiftslovens § 2, stk. 4, fremgår, at moderationsordningen også finder anvendelse for bryggerier i EU. Bestemmelsens ordlyd foreslås tilrettet direktivets bestemmelse herom, således at det fremgår, at moderationsordningen for små bryggerier også finder anvendelse på øl, der fremstilles og leveres fra små uafhængige bryggerier i andre medlemsstater.

Til § 7

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Loven er en udmøntning af regeringens aftale med Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om erhvervs- og iværksætterinitiativer. Det fremgår af aftaleteksten, at de elementer, der indgår i lovforslaget, skal have virkning fra den 1. januar 2018. Afgiftsangivelser skal som udgangspunkt angives senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden. Det er derfor nødvendigt, at loven træder i kraft hurtigst muligt og senest den 15. februar 2018.

Det foreslås i stk. 2, at loven har virkning fra og med den 1. januar 2018, jf. dog stk. 3.

Det foreslås i stk. 3, at § 1, nr. 2, for så vidt angår § 11 e, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet har virkning fra og med den 1. januar 2020.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet,
- 2) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er særskilt leveret til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af den afgiftspligtige elektricitet, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2-22. ---

§ 11 e. (Ophævet)

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved lov nr. 1049 af 12. september 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »afgiftspligtige elektricitet,«: »herunder den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og den afgiftspligtige elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling,«.

2. Efter § 11 d indsættes:

»**§ 11 e.** For at tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, skal den samlede mængde elektricitet til lystfartøjerne være opgjort særskilt

på grundlag af målinger af elektricitet. I hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan udlejer få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kWh. I hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan udlejer få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

Stk. 2. For at tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 1, nr. 1, kan finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt betaling, skal den samlede mængde elektricitet til campingenhederne og køretøjerne være opgjort særskilt på grundlag af målinger af elektricitet. I hver af månederne april, maj, juni, juli, august og september kan udlejer få tilbagebetalt afgiften nedsat med 0,4 øre pr. kWh. I hver af de øvrige måneder i kalenderåret kan udlejer få tilbagebetalt afgiften efter § 11, stk. 3, 7. pkt.

Stk. 3. § 11, stk. 3, 12. pkt., finder ikke anvendelse for elektricitet, som er omfattet af stk. 2.«

§ 2

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændring:

§ 9. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter nærværende lov af det af virksomheden forbrugte afgiftspligtige vand.
Stk. 2-6. ---

1. I § 9, stk. 1, indsættes efter »afgiftspligtige vand«: », herunder det afgiftspligtige vand, som udlejer af havneplads forsyner sine lejeres medbragte lystfartøjer med uden særskilt betaling, og det afgiftspligtige vand, som udlejer af campingplads forsyner sine lejeres medbragte campingenheder og køretøjer med uden særskilt

betaling«.

§ 3

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 82 af 21. januar 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 947 af 20. december 1999 og § 2 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afgiften udgør 150 kr. pr. liter 100 pct. ætanolstyrke, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

1. I § 2, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 2« til: »jf. dog stk. 2 og 3.«

2. I § 2 indsættes som nye stykker:

»Stk. 3. For hvert kalenderår ydes der en afgiftslettelse pr. hl spiritus (100 pct. ætanolstyrke), som defineret i § 1, stk. 1, der er fremstillet af det enkelte destilleri.

Stk. 4. Afgiftslettelsen afhænger af destilleriets fremstilling af spiritus i det foregående kalenderår, jf. dog stk. 5. For destillerier, der højst har fremstillet 10 hl spiritus i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 7.500 kr. pr. hl. Der kan ikke opnås moderation for mere end 10 hl i det aktuelle kalenderår. For destillerier, der har fremstillet over 10 hl spiritus i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 0 kr. pr. hl.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse på destillerier, der er nystartede i det aktuelle kalenderår og derfor ikke har fremstillet spiritus i det foregående kalenderår. Efter udløbet af det aktuelle kalenderår opgør destilleriet den fremstillede mængde spiritus for det pågældende år. Såfremt den fremstillede mængde overstiger 10 hl for det aktuelle kalenderår, skal destilleriet opgøre differencen mellem den faktiske opnåede afgiftslempelse, jf. stk. 3, og den fulde afgift, jf. § 2, stk. 1. Differencen angives og indbetales i januar måned det følgende år.

Stk. 6. Det er en forudsætning for afgiftslempelsen efter stk. 3-5, at destilleriet er juridisk og økonomisk uafhængig af andre destillerier og ikke drives på licens.

Stk. 7. De i stk. 3-5 fastsatte lettelser i afgiften finder på samme måde også anvendelse for spiritus, der leveres fra små uafhængige destillerier i andre medlemsstater.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

§ 9. ---

Stk. 2-6. ----

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande i samme omfang som efter

merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 3.

Stk. 8-15. ---

1. I § 9, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.«

§ 5

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf.

lovbekendtgørelse nr. 1144 af 13. oktober 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

§ 8. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Fritaget for afgift er olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale standardtank eller reservedunk, jf. dog § 15, stk. 3.

1. I § 8, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.«

Stk. 4. ---

§ 6

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, foretages følgende ændring:

§ 2. For hvert finansår ydes der en afgiftslettelse pr. hl stærkt øl (øl med et ætanolindhold på 2,8 pct. vol. eller derover), der er fremstillet og udleveret af det enkelte bryggeri.

Stk. 2. Afgiftslettelsens størrelse afhænger af bryggeriets udlevering i det foregående finansår af stærkt øl, der er fremstillet af bryggeriet. For bryggerier, der højst udleverede 3.700 hl, udgør afgiftslettelsen 77,08 kr. pr. hl. For bryggerier, der udleverede over 3.700 hl, men højst 20.000 hl, udgør afgiftslettelsen 259.939 kr. divideret med den udleverede hl-mængde stærkt øl tillagt 6,83 kr. For bryggerier med en udlevering på over 20.000 hl udgør afgiftslettelsen 22,02 kr. pr. hl reduceret med et kronebeløb, der fremkommer ved at dividere den udleverede hl-mængde stærkt øl med 9.083. Der forhøjes til nærmeste hele ørebeløb, der er deleligt med 5.

Stk. 3. Virksomheder, der har samme ejer eller fælles ledelse, betragtes med hensyn til stk. 1 som et enkelt bryggeri.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 fastsatte lettelser i afgiften finder anvendelse for bryggerier i EU.

1. § 2, affattes således:

»**§ 2.** For hvert kalenderår ydes en afgiftslettelse pr. hl øl (øl med et ætanolindhold på 0,5 pct. vol. eller derover), der er fremstillet af det enkelte bryggeri.

Stk. 2. Afgiftslettelsen afhænger af bryggeriets fremstilling af øl i det foregående kalenderår, jf. dog stk. 3. For bryggerier, der højst fremstiller 3.700 hl, udgør afgiftslettelsen 77,08 kr. pr. hl. For bryggerier, der fremstiller over 3.700 hl, men højst 20.000 hl, udgør afgiftslettelsen 259.939 kr. divideret med den udleverede hl-mængde øl tillagt 6,83 kr. For bryggerier med en fremstilling på over 20.000 hl udgør afgiftslettelsen 22,02 kr. pr. hl reduceret med et kronebeløb, der fremkommer ved at dividere den udleverede hl-mængde øl med 9.083. Der forhøjes til nærmeste hele ørebeløb, der er deleligt med 5. Der kan ikke opnås moderation for mere end 200.000 hl i det aktuelle kalenderår. For bryggerier, der har fremstillet over 200.000 hl øl i det foregående kalenderår, udgør afgiftslettelsen 0 kr. pr. hl.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på bryggerier, der er nystartede i det aktuelle kalenderår og derfor ikke har fremstillet øl i det foregående kalenderår. Efter udløbet af det aktuelle kalenderår opgør bryggeriet den fremstillede mængde øl for det pågældende år. Såfremt den fremstillede mængde overstiger 200.000 hl for det aktuelle kalenderår, skal bryggeriet opgøre differencen mellem den faktisk opnåede afgiftslempelse, jf. stk. 2 og 3, og den

fulde afgift, jf. § 1, stk. 1. Differencen angives og indbetales i januar måned det følgende år.

Stk. 4. Det er en forudsætning for afgiftslempelsen efter stk. 1-3, at bryggeriet er juridisk og økonomisk uafhængig af andre bryggerier og ikke drives på licens.

Stk. 5. De i stk. 1-3 fastsatte lettelser i afgiften finder på samme måde også anvendelse for øl, der leveres fra små uafhængige bryggerier i andre medlemsstater.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med den 1. januar 2018, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. § 1, nr. 2, for så vidt angår § 11 e, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet har virkning fra og med den 1. januar 2020.